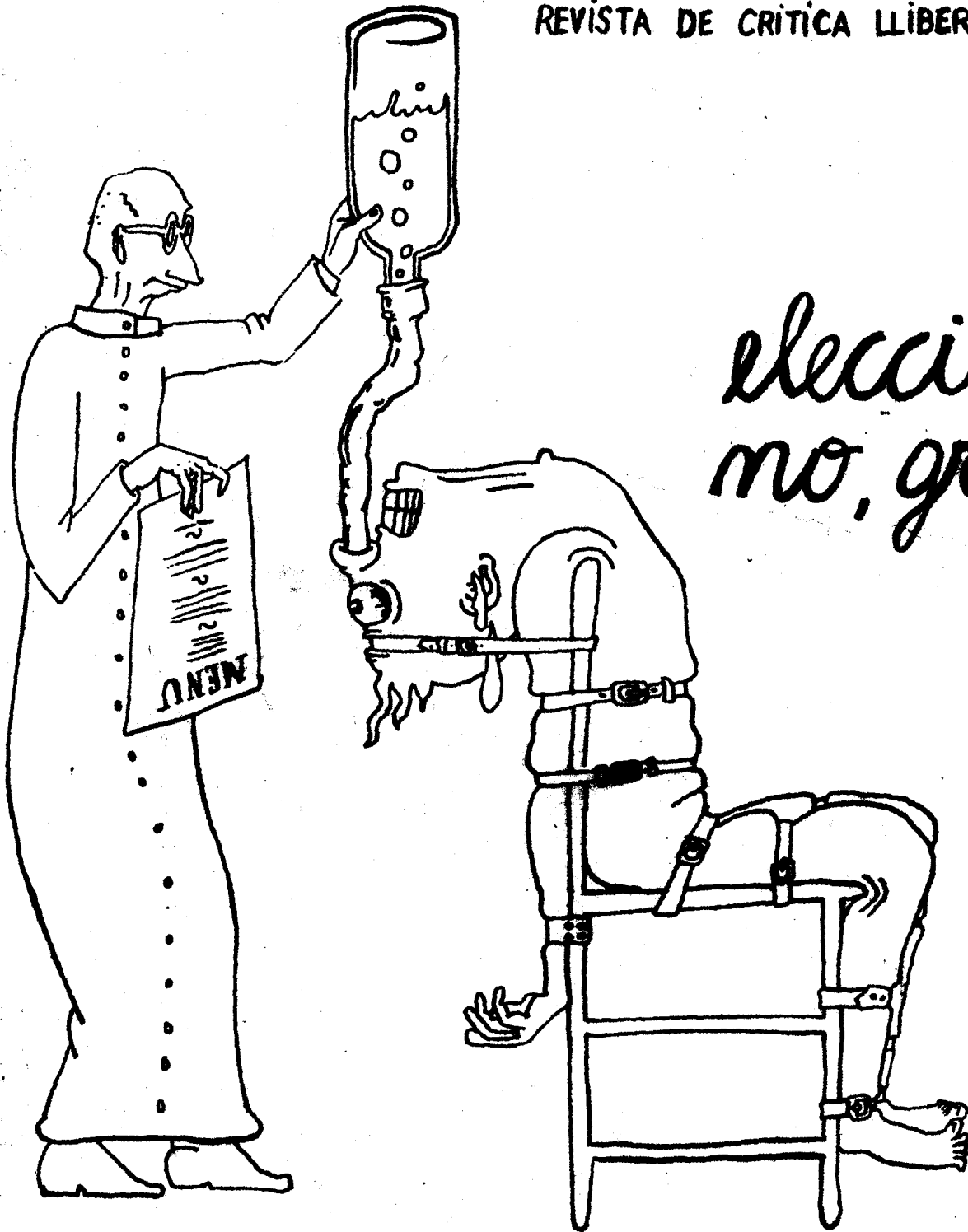

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA
CEDOC
DIPÒSIT
...12...

eina

REVISTA DE CRÍTICA LLIBERTÀRIA.

*eleccions
no, gràcies.*

dossier convenios

CNT niega estar en posesión de armas

Los detenidos de la CNT son once

Barcelona. — Acusados de actos terroristas y robos a mano armada han sido detenidos por funcionarios de la Jefatura Superior de Policía once miembros de la Confederación Nacional de Trabajadores de Barcelona. Detalles de la operación policial fueron facilitados por la propia Jefatura por medio de una nota en la que corrige la información que, procedente de la propia CNT local, cifraba en cinco los miembros detenidos.

En la nota policial se afirma que los detenidos integraban unos denominados *grupos autónomos armados*, responsables de actos de terrorismo, robos a mano armada, tenencia ilícita de armas y explosivos y depósito de armas de guerra. Les fueron ocupadas dos metralletas, una escopeta de cañones recortados, una pistola de nueve milímetros, abundante munición, cuatro kilos de dinamita, mechas, detonadores, petardos, documentos de identidad falsificados y un plano detallado de la cárcel Modelo de Barcelona.

En opinión de la Policía, el plano tenía como finalidad facilitar la construcción de un túnel de fuera a dentro para preparar la fuga de reclusos, para lo que se proponían alquilar un local en la proximidad del centro penitenciario. Se les intervino una relación

en la que figuraban varios funcionarios de prisiones.

La CNT se defiende

A los once cenetistas se les acusa de robos a mano armada en Badalona, Zaragoza, Mercado central del pescado, así como atentados a los juzgados de Barcelona y Sant Feliu, Cárcel Modelo y Juzgado de Granollers.

En relación con estos hechos, representantes de la CNT informaron ayer tarde en el transcurso de una rueda de prensa que «*las detenciones se produjeron sin el correspondiente mandamiento judicial*». El abogado del caso, Josep Maria Loperena, informó que «*se encuentran bajo la aplicación de la ley antiterrorista y no se ha permitido la presencia de un abogado*». Para la CNT sólo parte de los detenidos tienen carné del sindicato, aunque asumirán la defensa de todos, y niegan la posible tenencia de armas.

Los detenidos han sido identificados como Víctor Zayas Gómez, María José Contreras García, Máximo Casals González, Rafael Báez Arrufat, Juan Villodres Gaeite, Manuel Muner Sorazu, Patricia Bouwer (de nacionalidad francesa), Gabriel Villanueva Navarro, José Cases Alfonso, Alberto Fuste Fábregas y Eugenio Blázquez del Amo. — Foto: Pepe Encinas.

*Escrit el temps de
matar acabar de
tirar 28/2/74*

Obrim el diari.

*De nou ens trobem amb
que han estat detinguts
companys de la CNT.*

*La llei-antiterrorista, en
diuen - cau sobre nosaltres.
El poder no està disposat
a permetre el desenvolupa-
ment i la actuació del
moviment llibertari.*

*La repressió cau sobre no-
saltres. Cridem a tots els
companys anarquistes a orga-
nitzar-se, a preparar-se
a defensar-se de les agre-
ssions, del terrorisme de
l'estat.*

*Perquè la repressió - que no
el sortir per televisió amb
la cara de "progre" - ens de-
mostra que l'anarquisme és
ara un moviment revolucionari.*

votar no vol dir canviar les coses

Temps d'eleccions.

Ens demanen que anem a votar una i un altra vegada. Uns partits, i els altres, ens prometen canviar les coses segons els seus (els nostres?) interessos.

En la democràcia, el poble te poca cosa més a fer que posar, de tant en tant, un paperet a les urnes. Votar vol dir "triar" uns "representants" perque decideixin "en nom de tots".

A la pràctica veiem com la realitat és ben diferenta. Les coses es transformen si els afectats lluiten i es mobilitzen perque es transformin.

Els partits, uns i altres, lluiten pel PODER. Perque es segueixi mantenint la divisió i opressió més fonamental, entre els homes, la de que uns manin i els altres obeeixin.

A nosaltres, anarquistes, ens sembla que ningú te dret a fer i desfer, pel damunt de tots, que les coses s'han d'organitzar de baix a dalt.

Volem una societat sense cap tipus d'estat. Això pot semblar una utopia. Fer desaparèixer l'estat pot semblar quelcom llunyà.

Però allò que és real i diari és la necessitat d'anar transformant cada dia la nostra societat, fent-la millor, i apropant-nos a la utopia.

I és per això que, des d'ara, volem treballar sense caps i des de la base i per això, creiem que no val la pena anar a votar. Que no ens serveix. Potser ens tractin d'inresponsables. I ens diguin que no anar a votar és afavorir a la dneta.

Però per a nosaltres lo important és no afavorir el poder d'uns quants (es diguin com es diguin). Nosaltres no anirem a votar, a consciència. I no per desentendrens de la marxa de la societat, més aviat perque no volem perdre el temps en coses inútils.

Potser molts, sense sentir-se anarquistes, els hi començan a avorrir tantes votacions. A ells els hi oferim una alternativa: la de començar des de baix, la de treballar amb el poble, sense dirigents, la nostra alternativa llibertària.

Salut.

Un grup de treballadors ANARQUISTES,
afiliats a la C.N.T. de Reus.

El passat 11 de Febrer, la F.L. de Tarragona, va organitzar un mitin. Pensem que és necessari fer-ne una crítica, que esperem realista i constructiva.

Crítica que resumim en els següents punts:

- Els oradors varen confondre's d'acte. Allò era un mitin públic, i no una reunió de militants de CNT.
- En algun moment semblava que la CNT tingues aturat el rellotge al 1936. Els llenguatges i algunes expressions no eren massa afortunades.
- Es va parlar molt i es va dir ben poca cosa, les alternatives - si excepc_ tuem la intervenció del company Salgado, eren poc clares.
- Lligat amb això es va seguir la línia de mitificar a la CNT presentant-la com a solució de tots els problemes, sense aprofundir en quines alternatives concre_ tes dona ara. Massa triomfalisme.
- Es va parlar molt d'anti-comunisme, anti-marxisme, però d'una manera molt superficial i poc consistent. Es va dogmatitzar sobre la idea anarquista, i res més perillós que això.

En fi, creiem que un treballador no afiliat a la CNT, desconeixedor d'allò que és la nostra organització, tenia que sortir del mitin amb una confusió certa_ ment important.

Creiem que és propi dels llibertaris el reconèixer els errors i fer-se l'auto_ crítica. Així doncs, nosaltres com a militants de CNT, asumim plenament la nostra responsabilitat en la part que ens toca, i ens proposem intentar que errors d'aquest tipus no es repeteixin, donat que creiem necessari que les postures de CNT arribin, clarament i concretament, a la classe treballadora. Salut.

EINA.

La F.L. de Reus va celebrar, el passat dia 13 de Febrer una reunió -com es habitual oberta a tots els afiliats- per tal d'analitzar i preparar les activi_ tats que la nostra organització portarà endavant en els propers mesos. Al marge de les informacions sobre gestió (CL i sobre el Ple del 3 i 4 de Febrer) es va començar a estructurar una campanya sobre quines són les alternatives de la CNT en aquest moment (tant a nivell sindical, com de barris, eleccions generals i municipals, etc). Campanya que té un punt important: el mitin a celebrar el proper dia 4 de Març al Teatre Bartrina de Reus, i que passa també per tota una sèrie d'accions de propaganda i informació al carrer, durant els propers dies. Per tal de portar endavant tot això, l'equip de Premsa i Propaganda ha estat ampliat amb la participació de companys de diferents rams. El ^s interessats en col.laborar, passeu pel local.

SOBRE LOS CONVENIOS COLECTIVOS

=====

Publicamos a continuación dos textos: el de la ponencia elaborada en la federación local de Reus y presentada al Pleno de Sindicatos y F.L. de Catalunya de los días 3 y 4 de Febrero, así como la ponencia del Sindicato de Oficios Varios de Rubí, que junto con la ponencia de Construcción de Barcelona—publicada en el anterior número de EINA— constituyen un material de discusión y trabajo para estructurar una alternativa de lucha en las empresas que no pase por la necesidad de ir a los convenios colectivos.

Salud.

PONENCIA AL PLENO REGIONAL DEL 3 Y 4 DE FEBRERO DE 1979, ELABORADA POR LA F.L. DE REUS.

ACUERDOS SOBRE CONVENIOS COLECTIVOS, tomados en la reunión general de afiliados del día 14-1-79.

Después de la lectura del documento "Contra los convenios colectivos", editado meses antes por esta F. L., y después de abrirse un amplio debate en torno al mismo se tomaron los siguientes acuerdos:

Considerando que los convenios colectivos los hemos heredado del verticalismo franquista, y que si bien hasta hace algunos años constituían la única forma de movilización de la clase trabajadora, en este momento disponemos ya de otras formas de organización y movilización.

Considerando que las mínimas concesiones que se han arrancado a la patronal, siempre han quedado muy lejos de las reivindicaciones planteadas, e inmediatamente absorbidas por el incremento del coste de la vida, así como la firma misma de estos convenios significa atarnos de pies y manos durante la duración de los mismos.

Considerando la actuación de las centrales sindicales reformistas, que han pactado descaradamente con la patronal, bloqueando aquellas reivindicaciones que sobrepasaban los topes establecidos de antemano (Pacto de la Moncloa), saltándose acuerdos tomados por asambleas, etc.

Considerando que se han convocado asambleas generales de ramo, sin una práctica previa en fábricas y talleres, y que estas mismas asambleas han sido más de información que de elaboración de alternativas, en las cuales se han elegido comisiones negociadoras "a perpetuo" y la misma negociación ha estado en manos de las centrales sindicales, que se han atribuido una representación que no tienen sobre los trabajadores, constituyendo todo ello una práctica de neo-verticalismo sindical.

Considerando por todo ello que una gran parte de los trabajadores no ha participado en absoluto en los convenios y otra gran parte ha hecho esto de forma totalmente pasiva, y que no podemos esperar encontrar una alternativa a estos problemas dentro del marco de acción que suponen los convenios, porque los mismos por su estructura, se presentan al dirigismo y a la manipulación.

Por todo ello se acuerda rechazar los convenios colectivos por tres razones:

1º.- Por el balance negativo de los resultados que se consiguen en relación con las reivindicaciones de los trabajadores.

2º.- Por ser un campo de acción que se presta a la manipulación a que decidan minorías y en el que se prescinde totalmente de la Acción Directa.

3º.- Porque falta la participación de una gran mayoría de trabajadores y porque de esta manera no vamos a conseguir que aumente el nivel de conciencia y participación de la clase trabajadora en la lucha por la emancipación.

Al rechazar los convenios colectivos, proponemos como alternativa la lucha empresa por empresa, que a pesar de sus inconvenientes (convenios firmados anteriormente, que la lucha en una empresa tiene menos fuerza que la de todo un ramo, etc.) creemos que tiene aspectos positivos como son el que dentro de la misma empresa se consigue una mayor participación de los trabajadores en la asamblea, lo cual posibilita una acción más directa de lucha con la patronal sin intermediarios ni burocracias sindicales.

Con todo ello no renunciamos a la acción conjunta y solidaria de los trabajadores, y el sindicato puede y debe ser el instrumento para conseguirla, ahí está el papel de la C.N.T. estar en primera fila en este proceso de concienciación, de potenciar las asambleas y las luchas en defensa de los intereses de los trabajadores, y no como una central más que juegue a papeles "unitarios" y participe en los convenios, integrando a los trabajadores en el sistema.

Para resumir nuestras propuestas de acción son:

1º.- Que la C.N.T. abandone inmediatamente todas las negociaciones de convenios y que se abstenga de participar en los próximos que se planteen.

2º.- Iniciar y mantener un constante trabajo de base potenciando las asambleas a partir de cada empresa, fábrica o taller.

3º.- Cuando se plantee un convenio, llamar a todos los trabajadores a que realicen asambleas en sus puestos de trabajo, planteando alternativas de Acción Directa, potenciando el debate y enfrentándonos a cualquier decisión impuesta.

SALUD Y ANARCOSINDICALISMO,
Federación Local de REUS - C.N.T.

NO A LA PARTICIPACION DE LA C.N.T. EN LA NEGOCIACION DE LOS CONVENIOS.
PONENCIA DEL SINDICATO DE OFICIOS VARIOS DE LA FEDERACION LOCAL DE
RUBI.

En estos días se ha planteado en el seno de la C.N.T., una cuestión delicada, no tanto por la cuestión en sí, como por las repercusiones que ello puede tener para el futuro de la organización.

¿Si o no a la participación de la CNT en la negociación de los convenios colectivos?

De hecho, se sabe, que hay sindicatos de nuestra organización que se han planteado la posibilidad de participar en esa negociación, y lo que es más grave, alguno de esos sindicatos están ya interviniendo en ella.

No es cuestión de plantearse si la CNT, va a ir a esos convenios pidiendo más o menos que otras centrales. No es cuestión de plantearse si los convenios se deben firmar por un período más o menos largo de tiempo. Lo que debemos plantearnos muy seriamente es, que el hecho de hacerlo, supondría romper con una serie de principios elementales, que la CNT tiene asumidos como camino imprescindible hacia el comunismo libertario. Quien está dispuesto a firmar un convenio, sea cual sea y por beneficioso que pudiera parecer, no puede autodenominarse anarcosindicalista, porque firmar un convenio es en definitiva, someterse a los intereses de la patronal.

La firma de un convenio, supone, la eliminación de la lucha obrera, sometiéndola a unos plazos fijos. Firmar un convenio es la renuncia VOLUNTARIA a nuestras reivindicaciones, mientras que las necesidades de los trabajadores continuaban aumentando durante ese tiempo y el capital seguirá abusando tranquilamente. Firmar un convenio es decirle al capital, no solamente el tiempo que estaremos sin luchar. Cabe preguntarse si los anarcosindicalistas vamos a contribuir también en semejante regalo al capital. Firmar un convenio, supone un primer paso hacia la integración en la sociedad burguesa y el sometimiento a sus órganos de poder. ¿Va a caer la CNT en semejante juego?. Quienes han caído en semejante juego, es claro que ha sido porque ellos han querido. Entiéndase las centrales sindicales que se autodenominan obreras, y que en realidad son revisionistas y cuyos líderes, hacen el juego al capital a cambio de promesas de poder, mientras lavan el cerebro a sus militantes y cuando llega el momento les traicionan por la espalda.

Desgraciadamente en un sistema capitalista como el nuestro, donde la clase trabajadora se encuentra tan oprimida, cualquier promesa de un aumento salarial, consigue llevar a esos trabajadores, por el camino más conveniente al capital. Eses es el juego de las patronales y de sus servidores disfrazados de defensores de la clase obrera. ¿Y porqué la clase trabajadora se deja manipular así?. Este es una cuestión, que nos llevaría horas de análisis, porque los precedentes vienen de muy lejos. Es una problemática educacional y de gimnasia revolucionaria. Mucha gente, cree todavía que "tenemos que obedecer porque el mundo es así". Tópica y típica frase, de los que se someten sin luchar, de los que creen que todo está perdido de antemano.

Y ahora, hay que preguntarse en fin, lo más importante ¿hay en la CNT militantes de esa clase?. Hay en la CNT militantes que estén dispuestos a entregarse sin luchar?. Acaso un aumento salarial es capaz de hacernos apartar de todo aquello en lo que decimos creer?.

El anarcosindicalismo es algo más. Muchas veces se ha dicho y conviene recordar ahora, que la CNT no es una central reivindicativa, o por lo menos, no solamente reivindicativa. En cualquier

caso, la CNT tiene muy claros sus métodos de lucha, y también tiene muy claro a dónde quiere ir a parar. Conviene que algunos que parecen olvidarlo, vayan haciendo memoria. El anarcosindicalismo significa no pactar, estar dispuesto a la lucha en cada momento, sin treguas ni condicionamientos, significa apoyar la autogestión promoverla y llevarla a la práctica. El anarcosindicalismo es sinónimo de acción directa. Anarcosindicalismo significa, la alternativa de lucha contra las estructuras burguesas que pretenden imbuirnos en su sistema de democracia formal, que no es otra que un instrumento al servicio de sus conveniencias explotadoras. El anarcosindicalismo busca la mutación de una sociedad en la que hay oprimidos y opresores, por otra sociedad. La sociedad COMUNISTA LIBERTARIA, precedente que nos ha de llevar a la liberación total, a la ANARQUIA. No se puede olvidar eso, olvidarlo significa olvidar porque estamos en la CNT. Olvidarlo, es por lo tanto renegar de la CNT. ¿Es eso lo que queremos? ¿Es eso lo que quieren quienes se plantean ahora la posibilidad de participar en la negociación de los convenios? Hasta hoy por razones más que evidentes no se ha podido demostrar la eficacia o ineficacia de unos métodos de lucha que la CNT recoge en sus principios y en el congreso de Zaragoza de 1.936. Es pues evidente que debemos EXPERIMENTAR esos métodos antes de renunciar a ellos. Somos conscientes de que en estos momentos no somos una mayoría sindical, ¿acaso por ello debemos replantearnos cosas que hasta el momento no se ha demostrado ni muchísimo menos que estén condenadas al fracaso?. En cualquier caso debemos tener presente que tenemos un camino definido y cuando la experiencia nos haga ver que estamos equivocados nos lo replantearemos a nivel absoluto pero jamás de forma parcial y circunstancial, ya que eso es hacerle el juego al capital en el sentido de hacerle una concesión.

La alternativa es ués clara:

SE DEBE PROFUNDIZAR Y PERFECCIONAR EN EL CONOCIMIENTO Y PRACTICA DE NUESTROS PRINCIPIOS ANARCOSINDICALISTAS. Se deben llevar esos principios a la lucha activa en los lugares de trabajo y en la calle. Cuando los conflictos se generalicen, no porque sonó la hora de la firma de un convenio, sino por la SOLIDARIDAD de los trabajadores ante una injusticia concreta primero, y más tarde por motivos generales de emancipación, solo entonces estaremos en el camino de la liberación total.

Sindicato de Oficios Varios.

FEDERACION LOCAL DE SINDICATOS DE LA CNT DE RUBI.

SOBRE LA NECESSITAT D'ORGANITZACIO DELS ANARQUISTES

Dins, i fora, de la CNT ens trobem una sèrie de companys que ens definim com a anarquistes. No cal repetir, ara, que la CNT - anarcosindicalista - recull en el seu ideari molts principis de l'anarquisme, encara que, com a organització, és oberta a tots els treballadors i en conseqüència no és una organització específicament anarquista.

¿Quin és doncs el paper dels anarquistes a la CNT?. Cal estructurar alguna forma d'organització específicament anarquista?. La resposta a aquestes preguntes està lligada, i es relaciona amb la concepció que tinguem de la CNT.

Per resumir podríem establir dues grans línies:

- 1.- El considerar la CNT com un sindicat (revolucionari i anarcosindicalista) centrat en els problemes dels treballadors en l'empresa. Deixar així la resta de la lluita social (ecologista, barris, marginació, etc.) en mans d'altres branques del moviment llibertari: ateneus, col·lectius, etc.
- 2.- El considerar la CNT com a una organització global que asumeix a més de la lluita estrictament sindical la dels barris, ecologista, etc.

Evidentment això no suposa el tenir d'escollir una postura o una altra. Hi ha certament postures intermèdies. El que si cal deixar clar, és que les dues interpretacions hi són i cal tenir-les en compte.

Personalment crec que cal definir a la CNT com a una organització que defensa els treballadors en tots els terrenys on són oprimits pel capitalisme.

Així doncs, cap problemàtica se li escapa, i per tant CNT -com a tal- ha de participar en el moviment de barris, ecologista, etc.

Ara bé, això no vol dir, per exemple, que els Ateneus llibertaris siguin "sucursals" de CNT.

¿Quina és la postura de la CNT a l'empresa?. Potenciar l'assemblea, l'autoorganització dels treballadors i -evidentment- no caure en el dirigisme.

Penso que cal aplicar el mateix esquema a la lluita dels barris. Els Ateneus han de ser entitats totalment autònomes de CNT, fórmules d'organització autogestionària dels veïns on la gent de CNT hi participa, de la mateixa manera que els treballadors de CNT participen en l'assemblea de l'empresa.

Així, doncs, per resumir, diríem que CNT no és solament un sindicat, però tampoc pretén ser la única organització llibertària.

Des d'aquí podem passar a definir el paper dels anarquistes a CNT i les fórmules d'organització.

He de dir que refuso el sistema de CNT-FAI, sobre tot a partir de l'evolució de la FAI des de la seva fundació, durant la guerra i a l'exili. No crec en l'organització específicament anarquista paral·lela a la CNT.

Penso que l'organització dels anarquistes ha d'estar estructurada a partir de grups autònoms (d'afinitat) deslligats de CNT i que actuen al marge. Hi ha actualment una experiència d'això. Han sorgit a la llum i hi ha companys anarquistes empresonats pertanyents a grups autònoms.

La raó del fet de no estar lligat obeeix al fet de que els grups

o col·lectius llibertaris han de poder passar -en tot moment- a l'actuació clandestina (això exigeix que els seus membres no siguin coneguts ni dins la mateixa CNT), i -per altra banda- el fet de que com a anarquistes, poden plantejar-se postures diferents de la que CNT pot mantenir en un moment donat. La tasca dels anarquistes dins la CNT és la de radicalitzar l'organització. Cal matitzar això: radicalitzar vol dir conscienciar els treballadors que arribats a CNT desconexin bona part de les idees i alternatives anarquistes, vol dir: donar alternatives en les reunions de sindicat o FL.

No vol dir: actuar com a avantguarda en nom de CNT, ocupar càrrecs i intentar fer dirigisme, doncs això seria totalment contradictori amb els principis de l'anarquisme i de la CNT on els càrrecs són per responsabilitzar-se, no per manar.

En la situació actual penso que l'organització dels anarquistes no ha d'anar més enllà que la del grup d'afinitat. Estic en total desacord amb la reconstrucció de la FAI (Federació Anarquista Ibèrica), tal com sembla que s'està produint (Cal dir que això s'ho porten molt entre els de Barcelona i els de comarques n'estem desinformats).

Però també penso que és totalment necessari el que es fermin a tot arreu, els grups possibles, doncs és una manera d'enfortir l'organització i el moviment llibertari en general. Salut i anarquia.

NOTES: 1.- Aquest text va ésser escrit fa uns mesos. No vaig portar-lo a EINA donat que van sortir uns papers a CNT de Reus signats per "Grups Llibertaris Autònoms", i podria semblar que es tractés del mateix. Matitzant que jo partia de l'experiència dels grups autònoms existents a Barcelona i a altres indrets, presento ara l'article.

2.- El company J.Rius, en el darrer número de EINA, obre un debat entorn a aquest tema. Amb aquest article vull aportar la meua visió, tot i esperant que altres companys decideixin opinar.

-Salvador-

DEVANT LES ELECCIONS MUNICIPALS.

Devant les eleccions municipals, la CNT presenta una alternativa pràctica que es concreta en els següents punts:

1) LA PROBLEMÀTICA DE LA NOSTRA CIUTAT: Reus, com ja hem dit altres vegades, s'està convertint en una ciutat-dormitori, en un dispositiu de la força de treball que les indústries de la petroquímica necessiten. Al mateix temps que es construeixen noves fàbriques, s'acreen nous barris per a donar cabuda als treballadors i a les seves famílies. Barris que pateixen de grans problemes d'infraestructura, serveis, sanitat, transport, escolarització, etc

No volem ser un magatzem de carn humana, al servei de les multinacionals!

2) L'IMPOTÈNCIA DELS AJUNTAMENTS: Per a transformar i millorar la nostra ciutat, poca cosa poden fer els Ajuntaments. Pensem que l'Ajuntament forma part de l'aparell de l'estat, està lligat a tota la seva estructura burocràtica i molt limitat en les seves actuacions.

La lluita dels nostres barris ha de ser una lluita dels treballadors contra el capitalisme, representat per les multinacionals que ens envolten i que són l'origen dels nostres problemes.

Els partits polítics que diuen representar els interessos dels treballadors donen unes alternatives d'acord amb una visió molt allunyada de la realitat actual de Reus. Es pensa encara massa en el Reus comercial -el dels carrers centrals- i la política dels partits no té en compte que l'enorme i irracional desenvolupament de la nostra ciutat, ens ha portat a que Reus sigui poca cosa més que un aglomerat de barris sense un mínim de consciència ciutadana.

3) UNA ALTERNATIVA LLIBERTÀRIA: És evident que la nostra alternativa no passa per les eleccions municipals. La nostra proposta es centra en la necessitat d'organitzar, enfortir i coordinar un moviment de lluita als barris, eficaç i de base. Nosaltres proposem un treball de conscienciació i organització entre els veïns dels diferents barris per tal de posar endavant una lluita decidida i eficaç per la solució dels nostres problemes.

Un segon punt passa per la necessitat de coordinar la lluita als barris amb la lluita a les fàbriques, o globalment amb la dels treballadors del camp. Cal veure com hi ha un problema central (la zona industrial) que condició na i produeix bona part de la problemàtica de les ciutats i pobles veïns. Cal que les lluites als barris siguin recolzades amb accions a les fàbriques, i a l'inrevés.

En quant a l'Ajuntament, com venim proposant des de fa un parell d'anys, creiem que cal anar a cercar fórmules de control popular, Moviments de base, no controlats per partits -que intentaran desmobilitzar a la gent-, per controlar la gestió dels Ajuntaments democràtics. En funció de tot això CNT ha d'assumir un paper com a instrument important que pot constituir la nostra organització de cara a potenciar aquesta línia de treball.

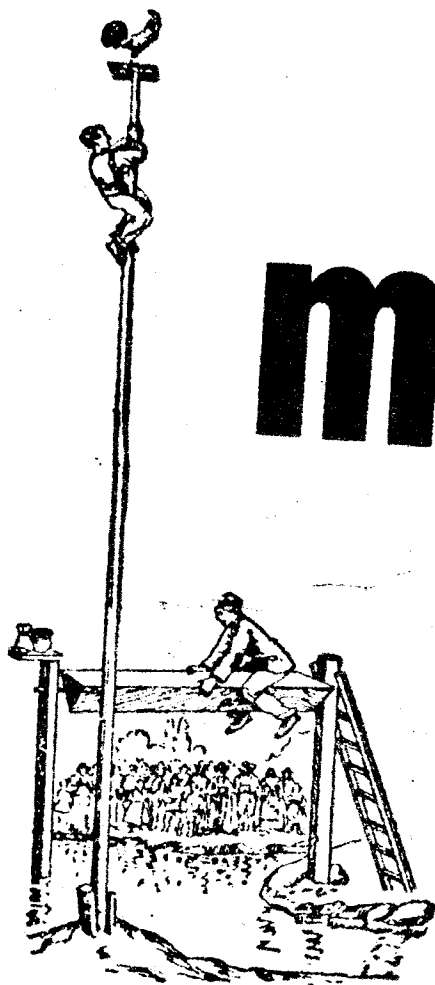
(RESUM D'UNA PENÈNCIA DE TREBALL, ELABORADA A LA FEDERACIÓ LOCAL DE REUS).

ent

4 de Març, teatre BARTRINA.

reus

mitin

- CONTRA EL PACTE SOCIAL.
- ESTRATEGIA SINDICAL.
- ATUR I EXPEDIENTS de CRISI.
- PROBLEMATICA DE LES NOSTRES COMARQUES.

PARLARAN: JOSE SALGADO, LUIS ANDRES EDO, SALVADOR I FREDERICA MONTSENY.

eina. revista de crítica llibertària. Març 1979.